

ПЛАМЕННАТА НЕВЯСТА

Дейвид Уилкерсън
28 Август, 1995

Не всеки, който се намира в така наречените духовни църкви ще представлява невестата на Исус Христос. Не всички, които казват: „Господи, Господи“ ще влязат в Божието царство. Знаем това от Писанието. Обаче, във всички духовни църкви по света съществува едно призовано тяло - свята част, която ще бъде невестата на Христос. Точно сега, Бог приготвя невестата за сватбата на Сина Си. И Той ще представи тази невеста на Младоженеца на сватбената вечеря на Агнето! Вярващите, които ще представляват невестата може да принадлежат или не към някоя организирана църква. Но всички имат едно общо нещо: Те имат страст за Исус! Това е първата характеристика на тези, които ще представляват невестата на Исус. Дори, те се разпознават повече по любовта им към Него, отколкото по знанието за Него.

Истината е, че днес църквата е разрушавана от мъртво, интелектуално преследване на теология, която няма никакво сърце за Христос. Библейски училища и семинари са пълни с учители и ученици, които прекарват години завладени от доктрини, диспенсации, библейска безпогрешност, археология, чудеса, историческият Исус. Това е „интелигентността“ за Исус - без сърце за Него, която е направила днешната Лаодикийска църква. Ние сме църква, която в интелектуално отношение е съвсем добре. Знаем как да посрещаме нуждите на всички наши хора. Притежаваме източници, като си мислим, че нямаме нужда от нищо. И седим мислейки си: „Няма нищо, което да можем да прибавим. Имаме всичко!“ Някои църкви, тук в Ню Йорк Сити мислят, че са се погрижили за всяка нужда. Наемат съветници, психолози, психиатри - всичко необходимо за човешкото тяло и ум. Но такова знание, на което му липсва страстното сърце за Исус, само прави събранието два пъти по-мъртво. Никога в историята не е имало повече знание за духовните неща, с толкова малко ревност за Исус. Лаодикийската църква на последното време е пълна с интелигентността за Христос - но сърцето ѝ е затворено за Него!

Проповедник може да застане пред събрание и да излее поток от интелигентност - духовно знание, което е събирал по време на библейския колеж, семинари и лично изучаване - и все пак да бъде абсолютно отегчителен. Без страстно сърце за Христос, той оставя слушателите мъртви! Ако този служител познава Исус само интелектуално, ако той не е влюбен в Него - знанието му произвежда смърт, а не живот.

Точно сега, хората които сядат в повечето събрания по света пресъхват. По ирония на съдбата те са били хранени от най-образованите проповедници, които някога са заставали на амвона. Тези мъже са били обучавани, обучавани и обучавани - а никога не са имали сърце изпълнено със страст за Исус! Казвам ви, църквата никога няма да има сърце на невястата изпълнено с любов за Христос, докато пастирските сърца са студени.

Исус предупреждава невястата си да гледа на скорошното му идване

Исус казва в Мат.24: „Затова бъдете и вие готови, защото в час, когато го не мислите, Човешкият син иде” (Мат.24:44). Това е втората характеристика на невястата Христова: очакване за скорошното му завръщане! Невястата на Христос трябва да живее в постоянно, радостно очакване на забележителното завръщане на Любимия й, защото Той може да се върне във всеки момент. Исус предупреди, обаче, че в последните дни, зли служители ще се опитат да накарат невястата да заспи. Те ще се опитат да отнемат изпълненото й с любов сърце към Младоженеца като казват: „Господарят ми се забави” (стих 48). Това евангелие се проповядва от хората, които не искат да плащат цената - да се покорят на заповедите на Христос. Те имат грешни навици и живеят двойствен живот - така, че е естествено да не искат Исус да се върне. Затова те са си скалпили доктрина, за да оправдаят постоянството си в греха.

Същността на тази доктрина е основата на теологията за „господство на царството“. Това е вярването, че Христос няма да се върне, докато църквата не заеме мястото си и не придобие духовна власт, като спечели политически места по целия свят. Идеята е, че християнството ще завладее всички изкуства, науки и образование и ще подчини всичко на Божия закон (или по-точно на закона на Мойсей). Всичко е за узаконяване на святост и праведност. Един защитник на господстващото евангелие е казал: „Исус вероятно няма да дойде в следващите 30 хил. год. Понеже ще ни трябва толкова време да спечелим отново контрола на земята от лошите. Само когато победим света и го сложим в ред, тогава ще можем да върнем цар Исус.“ Не знам от къде е получил числото 30 хил. год. Но това е толкова абсурдно, колкото изказването на един човек, че Исус се връща през септември 1994 година. Не, те и двамата грешат! Библията казва, че тези, които проповядват, че Исус е забавил идването си са „зли слуги“: „... но ако оня слуга е зъл, и каже в сърцето си: Господарят ми се забави“ (стих 48). Какъв е резултатът от това грешно учение? Първо, то завършва с умиране на всичката любов и отпадане на всяка мотивация за свят живот и страст за Исус. То също завършва с това, което Исус нарича „наказанието на този човек“. Защитниците на тази доктрина обикновено завършват с разгорещени, подли спорове - като се борят с други теолози, скърцат със зъби и крещят. Все пак тази доктрина също завършва в ужасен материализъм. Повечето проповедници на евангелието на просперитета са приели този аспект на господстващата теология. Те проповядват също: „Господарят ми се забави“, защото искат време, за да се насладят на успеха и просперитета си. Някои християни, които правят компромиси казват: „Защо да Го чакам да дойде, ако умра от естествена смърт? Мога да си поживея - да пия, пуша, кълна, пирувам. И също, както крадеца на кръста мога да извикам точно преди да умра: „Господи, имай милост!““ Възлюблени, не обръщайте внимание на тази ужасна доктрина! Ако сте част от Исусовата невяста, вие ще сте толкова влюбен в Господ, че няма да можете да я приемете. Вместо това ще извикате, "Не искам да слушам такива лоши неща. Моят Господ казва да бъда готов всеки момент за идването Му. Знам, че Той е близо - мога да Го усетя. Сърцето ми вика вътре в мен: „Ето, Младоженецът идва! Защо да вярвам на такива глупави доктрини като тази?“

Християните заспват след като престанат с нетърпение да очакват скорошното завръщане на Исус

„... И докато се бавеше Младоженецът, додряма се на всичките и заспаха.” (Мат.25:5). Докато не се появи тази доктрина, в църквата нямаше заспали девизи. Ранната църква беше будна и внимаваше на думите на Исус. Лампите ни бяха почистени, горяха и имаха достатъчно масло. Петър характеризира духа на ранната църква по този начин: „Като очаквате и ожидате дохождането на Божия ден, поради който небето възпламенено ще се стопи, и стихиите нажежени ще се разложат” (2 Петр.3:12). Подобно Павел казва: „... като чакате явлението на нашия Господ Исус Христос” (1 Кор.1:7). След това дойде това зло проповядване: „Той е забавил идването Си!” И тогава дрямка и сън налегна църквата. Но невястата на Христос винаги е гледала през тази измама!

Във всяко поколение - дяволът идва при невястата да шепти на сърцето ѝ: „Твоят Господ няма да дойде много скоро. Върви - съгрешавай. Дори не си помисляй за Него. Имаш много време цял живот”. Но невястата винаги отговаря: „Погледни дяволе, Исус ми каза да се преоблека! Той ми каза да се украся и да Го чакам. Каза, че може да дойде по всяко време. Така, че можеш да си отидеш с всичките си таблици, причини и дати.”

„Ако Той не идва скоро, защо тогава пулсът на моята любов бие толкова бързо? Защо моето жадуващо сърце вика: „Да, мой Възлюблени, ела бързо!” И защо напоследък Той прекарва толкова много време с мен, за да ме отдели от света? Ако Той е отложил идването Си, защо тогава чувам стъпките Му да приближават? Защо чувам думите Му в ухото ми: „Скоро, много скоро?” Защо усещам ръката Му по главата Ми (Пес. на песните 2:6)

Духът Му ми казва: „Стани, защото идвам! Бъди готова да тръгнеш!”

В Йоан 20 глава, Мария Магдалена е символ на невястата, чието сърце е изцяло предадено на Христос. Животът на тази жена беше белязан с любовта и привързаността към Исус. Очевидно, тя беше скромна жена, защото служеше на нуждите Му редом с другите три Мариини. По всяка вероятност тя е правила това от истинска благодарност, защото Библията казва, че Исус е изгонил седем демона от нея. (Много вярват, че Мария е била проститутка, но в Писанието не се споменава нищо от този род.) Една малка информация - Мария Магдалена не беше интелигентна, нито пък някой велик теолог. Когато мъжете от учениците се събираха да дискутират по-дълбоките неща относно Кръста, вероятно е мълчала като е пазила мислите си за себе си. Жените от онова време рядко са говорили открито пред мъжете за духовни неща. Нито пък тя беше говорила пред мъжете от синагогата, както Петър направи. Никога не спореше с книжовниците, фарисеите или садукееите. Те можеха да прекарат цял ден говорейки за всяка йота и точица от закона, описвайки моралността, спорейки дали има възкресение. Не, дребната, едва забележима Мария Магдалена беше различна от всички тези обучени интелигентни мъже. Все пак тя имаше нещо, което те нямаха - нещо по-дълбоко от това, което беше известно на учениците на Исус. Тя имаше откровение!

„В първия ден на седмицата Мария Магдалена дохожда на гроба сутринта като беше още тъмно и вижда, че камъкът е вдигнат от гроба.” (Йоан 20:1)

Това трябва да се е случило към 3 - 4 часа сутринта. Мария дойде на гроба рано, докато всички останали още спяха. Когато откри камъка отвален и липсващото тяло на Исус, тя изтича да намери Петър и Йоан. Когато учениците пристигнаха отидоха в гроба и видяха ленените дрехи сгънати, но никакво тяло. Те ясно разбраха, че Исус не беше там. След това, Библията казва, двамата ученика „... видяха и повярваха” (стих 8). Спомниха си думите на Исус към тях за възкресението на третия ден. Това, че видяха и повярваха беше похвално за тях! Но два стиха след това четем: „И тъй учениците се върнаха пак у тях си” (стих 10). Те бяха задоволени от знанието, че Исус вече го нямаше там. Така, че както обикновено се върнаха към работата си.

Не е ли това точно, както прави църквата днес? Много християни казват: „Аз съм видял силата на евангелието. Така, че разбира се, аз вярвам.“ Те отъждествяват сегашното си общение с Исус само с едно знание в главата. Не беше така с Мария! Интелигентността не беше достатъчна за нея. Тя искаше самия Исус - и нямаше да помръдне: „А, Мария стоеше до гроба отвън и плачеше... (стих 11). Духът и плачеше: „Този свят е непоносим без Него! Не мога да си отида в къщи. Трябва да бъда с Него!“ Тя беше твърдо решена да стои там, вторачила се в този гроб докато на съкрушеното ѝ сърце беше отговорено: „... защото са дигнали Господа мой и не знам къде са Го положили.“ (стих 13)

Мария нямаше да остави нещата така. Тя имаше посветено сърце, което не можеше да бъде задоволено от никой друг освен Христос. Тя просто обичаше Господ. Той беше нейния живот! Възлюблени, това е картината на невестата! Тази е любовта - изгарящата жажда за Младоженеца, която носи откровение за Исус. И достатъчно сигурно, посветеното сърце на Мария ѝ донесе откровение: „... и като плачеше надникна в гроба, и вижда два ангела с бели дрехи седнали там, гдето бе лежало Исусовото тяло... „ (стих 11,12)

Това беше откровение от престола на милостта! Може би си спомняте описанието на престола на милостта от Стария Завет: Имаше един ангел в краката Му и един на мястото на главата Му. Тези ангели в гроба вече показват, че самият Исус е престола на милостта. Те дадоха откровение на Мария за престола на милостта на Христос. Докато другите ученици се бяха прибрали в къщи, Мария имаше божествено посещение. Тя виждаше неща, които никой друг не можеше да види, защото сърцето ѝ беше отдадено на Исус! Искам да кажа нещо, което ако можете да приемете ще промени напълно целия ви живот: Тези които имат сърце за Христос, ще получат интелигентността на Христос! Ако търсите знанието за Исус, без да имате сърце за Него, ще Го пропуснете напълно. Може да прекарате целия си живот в изучаване на Христос и стоене пред големите библейски учители и въпреки това да не познавате сърцето на Бог. Но ако имате просто сърце, изпълнено със страст за Исус ще получите Неговото откровение.

Невястата казва: 'Моят Възлюблен е в слава, точно сега като прославен Човек и като Бог. Той беше отхвърлен от този свят. И понеже светът е отхвърлил моят Христос, моят Възлюбен, аз не мога да обичам нищо тук. Моето сърце не е на тази земя. То е, където е Той!'

Сърцето на невястата е с Младоженецът - поставено на слава от дясната страна на Отец!

**На Мария беше дадена божествена, свръхестествена
интелигентност отвъд всякакво интелектуално познание**

Исус се появи, за да даде още откровение на Мария: „Като рече това, тя се обърна назад и видя Исус, че стои, но не позна, че беше Исус. Казва ѝ Исус: Жено, защо плачеш? Кого търсиш? Тя като мислеше, че е градинарят, казва Му: Господине, ако ти си Го изнесъл, кажи ми где си Го положил и аз ще Го дигна.” (стих 14 - 15). Мария казваше: „Нека да Го видя, Той е мой - мой!” Питам ви: Може ли да повярвате, че дори ако някой друг на Земята няма Исус, вие Го имате? В края на краищата, Той е личен Спасител! „Той е мой - мой!”

„Казва ѝ Исус: Марийо! Тя се обърна и Му рече на еврейски: Равуни! Което значи Учителю!” (стих 16). Исус знае имената на тези, които Го обичат - и Той извика Мария по име! След това Исус ѝ каза нещо, което не каза на никой друг. И като постъпи по този начин, я направи посланик на всички „братя”. Следващият стих четем: „... не се допирай до Мене...” (стих 17). В оригиналния гръцки превод означава: „Спри да се притискаш към Мен.” Исус знаеше, че Мария нямаше да си отиде от Него. Сърцето ѝ викаше: „Веднъж те изгубих. Никога отново няма да те загубя!” Доста съсредоточаване е трябвало на Мария, за да внимава на Исус. Разбирате, че Той ѝ каза, че няма да Го има за малко. Той ще се възнесе при Отец: „... но иди при братята ми и кажи им: Възнасям се при Моя Отец и Вашия Отец, при Моя Бог и Вашия Бог” (стих 17).

Възлюблени, ето друго велико откровение. Исус казваше: „Отивам в къщи при Моя Отец, където ще бъда главата на Моята църква. Но вие също ще дойдете! Да, Бог е Мой Баща - но също и Ваш Баща. И вие ще дойдете с Мен!” Исус говореше пророчески - че ще седи в небесни места с църквата Си. Мария бързо се върна при учениците. Те бяха всички заедно в една стая, вероятно чистеха старите си риболовни принадлежности. Тези мъже също не бяха теолози. Но въпреки, че бяха рибари, те бяха тренирани три години при нозете на Исус. И сега, Мария влезе вътре с откровението. Тези мъже трябваше да седнат и да слушат жена, която беше чула от Исус. Можете ли да си представите гледката! Какво ти каза Той? Как изглеждаше? Мария отговори просто: „Всичко, което знам е, че Го видях. И Той ми каза да дойда тук и да ви кажа нещо!” Обичам да слушам посветени мъже и жени на Бог да казват думите, които Мария каза: „Чух от Него - и имам нещо да кажа!” Такива християни са се затваряли с Него, жадувайки за Него страстно. И в замяна, Той им е дал Своето сърце и ум. Това, което са получили от Него, не е просто теология. Не, това е откровение, което така гори в сърцето им, че те отиват при приятелите си, като викат: „Слушай какво ми каза Исус!”

През последните 8 години съм получил многобройни покани да говоря на служителски конференции и събрания. Но аз приех само две. Защо? Защото нямах Христовото откровение за повечето от тези мъже. Нищо няма да говоря, докато първо Господ не ми го каже. Това е викът на моето сърце, всеки път, когато се приготвям да проповядвам: „Господи, ако Ти няма да говориш на мен, аз няма да говоря на тях!” Ако всичко, което имам е една лекция, тя няма да означава нищо. Искам да бъда като Мария Магдалена - да имам сърце, толкова отдадено на Господ, че Той да ми даде Неговия ум и да каже: „Иди, кажи на братята!” Може би казвате: „Но, брат Дейв, Мария Магдалена можеше да прекара цялото си време в служене на Исус. Можеше да Го чака целия ден, защото не е живяла в нашето трескаво време. Тя не е трябвало да става рано пет дни в седмицата и да работи в лошо обкръжение. Не е трябвало да бъде блъскана, в автобуса или във влака за работа. Не се е сблъсквала със сексуален тормоз на работното място. Много по-различно е за мен. Как мога да живея дълбоко посветен живот в тези времена?”

Свободно признавам - ние християните в Ню Йорк Сити не живеем в старовременна тиха, религиозна, законна обстановка такава като в Ерусалим или Витания. Не, живеем между най-лошото, зло, корумпирано, безбожно, подло, грозно, мръсно поколение на всички времена. Но Господ видя историята до този век, и знаеше точно какво ще бъде нашето поколение. Той предвиди всичко, пред което ще се изправим днес. И Той не очаква да избягаме от Ню Йорк Сити и да се скатаем в някоя тиха ферма или планински връх, така че да можем да размишляваме, молим и да стоим посветени пред Него. Моля, не ме разбирайте погрешно: Благодаря на Бог за всички, които могат да правят това. Всъщност, често съм си мислил, че това трябва да правя. Когато директорите ни бяха в Тексас, мислех да се пенсионирам там и просто да пиша книги, докато Господ ме вземе в къщи. Но сега, ето ме в Ню Йорк Сити - на Таймс Скуеър. Със сигурност е хубаво да се оттеглиш да търсиш Господа и да възстановиш физическото си тяло. И е вярно, че Исус се измъкваше да се моли и размишляваше. Но обикновено правеше това само една част от деня или през останалата част от нощта.

Вярвам, че най-голямото посвещение е това, което е практикуване на предните линии - в сърцето на битката, с огньовете ревящи навсякъде. Всъщност, познавам вярващи, чието посвещение е било заздравявано в средата на трескава дейност и духовно воюване. Не е необходимо да бъдат на планински връх, за да го обичат с целите си сърца; не е необходимо да живеят в някое изолирано село, за да жадуват за идването Му. Те са се научили да обичат Исус страстно, както докато пътуват за работа, така когато са в молитвената стаичка. Възлюбени, усещането ви за близостта на Исус, не може да зависи от чувствата ви. Когато се чувствате депресирани, тъжни и нямате време да търсите Господ, дяволът ще ви изпълни с чувства на вина и недостойност. Вие си мислите, че Исус ви е изоставил и казва: „Ще се върна като намериш време за мен!”

Не - близостта на Исус е развита чрез вяра! Няма нищо общо с вашите чувства. Така че, когато някой ви бута или блъска в метрото или в асансьора, просто кажете: „О, Боже, аз вярвам, че Ти си тук близо до мен. Защити ме. Господи, опази ме. Не позволявай тези глупости да влязат в мен!”

Истинската любов жадува за компанията Му, без значение колко трескава е обстановката. Всъщност, да живееш в град има своите преимущества. В Ню Йорк виждаме и чуваме толкова много за убийства, изнасилвания, алчност, насилие, престъпления и перверзии, че сме принудени да обичаме Исус повече от всичко. И аз вярвам, че някои от най-посветените хора, които ще представляват невястата ще дойдат от лошите градски части.

Нека ви обясня какво наричам „посветен живот за тези, които пътуват всеки ден с влак и правостоящи пътници в метро“. Това описва посвещение на „градската женитба“. Това е прост начин за заети, живеещи в града или пътуващи християни да водят дълбоко посветен живот. Няма нищо мистично в това. Напротив, много е практично.

Посвещение към Исус Христос е да бъдем изцяло зависими от Него за задоволяване на нуждите

Просто казано, посвещение към Исус е да Му се доверите, единствено на Него, да посрещне всекидневните ви нужди на вашето тяло, душа и дух. Това означава да се откажете да търсите някой друг човек или източник, освен Него, да задоволи тези нужди.

Чувам много неженени хора да казват: „Писна ми да бъда сам. Имам нужда от другар. В края на краищата, аз съм само човек. Нуждата ми ще бъде задоволена, само ако Бог ми даде някой!“

Не, един другар никога няма да бъде способен да задоволи такава нужда. Всъщност, един другар само ще ви направи два пъти по-нещастни, защото ще трябва да мислите не само за вашите главоболия, но също и за неговите (нейните)! Докато Исус не е вашият фокус - докато не виждате Него като единствено удовлетворение, ще потъвате по-дълбоко и по-дълбоко в отчаяние.

Един съпруг или съпруга могат да кажат: „Бракът ми е мъртъв! Нуждите ми не са задоволени. Аз съм ужасно нещастен. Единствената причина, поради която още сме женени, е че не

вярваме в развода”. Ако такъв е вашия случай, тогава никога не сте научили това, което невястата на Христос трябва да научи. Когато страдате в душата си, когато нещата не ви удовлетворяват трябва да тичате при Исус, както Мария направи, докато Той стане източникът на вашето удовлетворение! От една страна Исус искаше да докаже на учениците си, че беше над всяка ситуация. Затова Той извика Петър да слезе от лодката и да върви по водата към Него. Петър се подчини и докато той остана съсредоточен в Исус, също беше над всичко, всъщност ходеше по вода. Но когато ученикът започна да гледа заобикалящите го неща, започна да потъва.

Урокът тук е елементарен. Но все пак аз ви питам: „Какво правите, когато имате чувство, че започвате да потъвате? Обръщате ли се към братята ви в лодката, викате ли приятели на помощ? Или държите погледа си залепен за Исус и викате: „Господи, спаси ме!”

Невястата на Христос ще бъде съставена от тези, които са се отказали да опитват да намерят помощ, утеха или удовлетворение от каквото и да е нещо на земята. Те са се научили да зависят изцяло от Този, когото обичат напълно да задоволи всеки техен глад и жажда. По такъв начин ли ходите в Исус? Подтиквам ви - дръжте погледа си прикован в Младоженеца. Очаквайте завръщането Му всеки момент. И не очаквайте никой друг или друго нещо да ви изпълни. Бъдете страстно влюбени в Исус - и Му се доверете, че ще ви се открие в пълнотата Му. Алелуя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

Този материал е предназначен единствено за лична употреба и не се позволява публикуването му в други web страници. Lorain County Free-Net Chapel притежава изключителните права от World Challenge, Inc. да публикува тези послания в своята web страница. Можете свободно да зареждате, копирате, печатате и размножавате тези послания, но без да ги публикувате на друго място в Интернет. Можете обаче да включвате връзки към това място, които да водят до тези послания.